

ФУТБОЛ

ОРИЕНТОВНІ СКЛАДИ КОМАНД

«АУСТРІЯ» (Відень)

Тренер — Ернст ОЦВІРК

Санвальд

Сара

Франк

Фрехіх

Гейер

Куни

Фіала

Хікерсбергер

Парін

Кетльбергер

Рідель

◆ ◆ ◆

Бишовець

Пузач

Серебрянков

Боголік

Сабо

Муухін

Левченко

Круліковський

Соснікін

Медвіль

Рудаков

«ДИНАМО» (Київ)

Тренер — Віктор МАСЛОВ

Номери, під якими гравці вийдуть на поле, будуть оголошенні по радіо стадіону.

«АУСТРІЯ» Відень

Австрія

«ДИНАМО» Київ

СРСР

1
ЖОВТНЯ
1969 р.

Початок гри
о 19-й годині

Сьогодні на Центральному стадіоні футболісти київського «Динамо» приймають у матчі-відповіді австрійську команду «Аустрія» (Віден).

Цей поєдинок — одна з найцікавіших спортивних подій сезону в нашій республіці. Адже наші земляки вдруге стартують у популярному міжнародному турнірі — розіграші Кубка європейських чемпіонів.

Суперник наших земляків належить до числа сильних і авторитетних клубів з високою міжнародною репутацією. Віденська «Аустрія» — багаторазовий чемпіон своєї країни, учасник багатьох матчів на високому рівні, має солідний турнірний досвід.

Перший поєдинок між радянським та австрійським чемпіоном відбувся 17 вересня у Відні. Боротьба була надзвичайно цікава, напружена. У першому таймі австрієць Рідль відкрив рахунок. Після перерви Серебрянков і Мунтян відповіли двома голами. Результати — 2:1 на користь киян.

У повторному матчі визначиться, хто з суперників вийде до однієї восьмі фіналу.

ГОСТИ З ВІДНЯ

Давно вже в австрійських чемпіонатах переможець не демонстрував таку перевагу, як оце в минулому сезоні віденська «Аустрія». Досить навести сухі цифри: 19 перемог, 8 нічій і лише одна поразка, баланс м'ячів 80—35, відірвавши від срібного призера («Вінершпортклуб») — вісім очок! Цей тріумф винятковий і в усій історії клубу, яка нараховує вже понад півстотні років.

А історія ця рясніє славними сторінками. Ще в 30-і рр. саме гравці «Аустрії» складали фундамент блискучої збірної Австрії — «вундертіму». Це захисник Сеста, півзахисник Науш, а особливої слави зажив форвард Сінделар, якого називали «футбольним Моцартом». Після другої світової війни, коли «Аустрія» зійшла на вершину національного футбола, її прикрашали такі гравці, як захисник Штотц, півзахисник Оцвірк, форвард-віртуоз Мельхіор, бомбардир Штояспал...

Нове відродження команди пов'язано з ім'ям її колишнього гравця Ериста Оцвірка, який став тепер старшим тренером. Стиль команди зазнав рішучої еволюції у бік атлетизму і швидкості — фундаменту сучасного футбола. А високою технікою і раціональною організацією гри австрійці славилися завжди.

Нинішній склад команди — сплав досвіду й молодості. Основним воротарем Сан-вальду, наприклад, уже 38 років, а його дублером Шнайдеру — 26. Опорою захисту є 32-річний Франк, а на краях виступають молоді Сара і Фрелех. Досвідчені гравці виступають у середній лінії. Гейер, якого звуть «мотором» команди, Кунц, капітан і діригент гри Фіала. Молодь грає попереду: Паріц, Хіксербергер, Рідль.

Найколоритніший з форвардів — 23-річний мулат Гельмут Кегльбергер. Син американського солдата — негра, який одружився з австрійкою і залишився жити в Австрії, він у 18 років почав грати в команді АСК-Лінц, де одразу вирізнився відмінною технікою і допоміг клубові стати чемпіоном країни. «Пеле з Лінца», як жартома стали називати здібного центрфорварда, зірк у грізного бомбардира. Минулого сезону він перейшов до «Аустрії» і забив у її складі в чемпіонаті країни 31 гол. Це третій результат серед найкращих снайперів континенту в сезоні.

«Аустрія» тричі виступала в турнірі європейських чемпіонів, але далі однієї восьмі фіналу не пробивалася. Правда її переможцями були сильні команди — португальська «Бенфіка», французький «Реймс» і добре знайомий киянам польський «Гурнік». Більшого досягла «Аустрія» в розіграші Кубка кубків 1960—1961 рр., де дійшла до чвертьфіналу і поступилася лише перед англійським «Вулвергемптоном».

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ «АУСТРІЯ» (ВІДЕНЬ)

Колір клубу — ліловий. Заснований 1911 року. Чемпіон Австрії 1949, 1950, 1953, 1961, 1962, 1963, 1969 рр. 7 разів займав друге і 11 разів — третє місце. 12 разів здобував Кубок Австрії.

ФУТБОЛ В АВСТРИЇ

Футбол почав поширюватися в Австрії ще в минулому столітті: в найбільших містах країни виникають перші клуби, які залучають до тренерської роботи англійців, проводяться змагання, а 1894 року було створено національну федерацію футбола.

Збірна Австрії — переможець першого в континентальній Європі міжнародного матчу, що відбувся 1902 року. Вона тоді подолала збірну Угорщини з рахунком 5:0.

Особливого розквіту австрійський футбол набуває після першої світової війни. Тривалий час клуби і збірна країни демонстрували своєрідний стиль гри, що дістав обважну назву «віденські плетиви»: повільні багатоходові комбінації, з акцентом на вищукану техніку. Саме в такому стилі збірна Австрії на початку 30-х років зажила світової слави і назви «вундертім» (чудо-команда), бо майже не знала нічдак. Красномовні її перемоги над збірними Шотландії — 5:0, Німеччини — 6:0 та 5:0, Угорщини — 8:2, Італії — 2:1 та 4:2. Але в періоді світу 1930 року, коли австрійці були в зеніті слави, вони не взяли участі. А їхній дебют в чемпіонаті світу 1934 року відбувся тоді, коли успіхи «вундертіма» пішли вже на спад. Тоді австрійці перемогли французів та угорців, але в півфіналі програли Італійцям (0:1), а потім зазнали повторної поразки в боротьбі за бронзу від збірної Німеччини і лишилися на четвертому місці.

Наступний виступ австрійців на першості світу стався через двадцять років. Тут вони теж дійшли лише до півфіналу, де програли збірній ФРН, але у «втішному» поєдинку з уругвайцями здобули перемогу і вийшли на третє призове місце.

Відтоді австрійська збірна вже не досягає визначних успіхів на великих змаганнях, хоча її авторитет лишається досить високим. Характерно, що національна федерація футбола відмовилася од участі в VII чемпіонаті світу, побоюючись за престиж своєї збірної. Але якраз після цього ця збірна рантом здобула підряд кілька вагомих перемог у товариських міжнародних матчах, і в європейській класифікації 1961 року вийшла на перше місце. Та слідом за цим новим спалахом прийшов новий спад.

Вважають, що криза австрійського футбола пов'язана з хворобливим процесом переходу од традиційних «сплетів» на сучасні реїки атлетичного темпового футбола. Про успіхи австрійців у цьому переконливо свідчить нинішній почерк гри як збірної країни, так і її провідних клубів. Оскільки футбол в Австрії має давні традиції і чималу популярність, слід чекати й нового злету його спортивних досягнень.

Нині під егідою австрійської футбольної спілки — 1515 клубів і 200 тисяч футболістів. Сезон починається в серпні і триває до червня наступного року, з «зимовими канікулами» протягом грудня — лютого.

Найбільший стадіон «Пратер» у Відні може вмістити 88 тис. глядачів, решта — набагато скромніші, максимум на 50 тис. місць.

У першому ешелоні («національній лізі») чемпіонату Австрії, який розігрується з 1927 р., нині 15 клубів. Еліту складають столичні команди «Рапід», «Аустрія», «Віена», «Адміра», «Вінершпорклуб», «Ваккер» та ін. Але в останні роки дедалі сильнішу конкуренцію складають провінційні клуби, один з них — «АСК Лінц» — став 1965 р. чемпіоном.

ПРЕТЕНДЕНТИ НА ПОЧЕСНИЙ ПРИЗ

У нинішньому 15-му розиграші Кубка європейських чемпіонів на старт вийшла рекордна кількість претендентів на приз — 33 команди з 32 країн. Щоб визначити 16 пар первого кола, довелося провести дві відбірні зустрічі, у яких латський клуб «КБ» легко взяв гору над «Турку Паллосеура» (Фінляндія) — 1:0, 4:0.

Отже, в одній шістнадцятій фіналу зустрічаються:

«Хіберніен» (Мальта)	— «Спартак» (Тріава, ЧССР)	2:2
ЦСКА «Септемвріско знаме» (Болгарія)	— «Ференцварош» (Угорщина)	2:1
«Селтік» (Шотландія)	— «Базель» (Швейцарія)	0:0
«Фіорентіна» (Італія)	— «Естер» (Швеція)	1:0
«Стандард» (Бельгія)	— «Нендорі» (Албанія)	3:0
«Рейк'явік» (Ісландія)	— «Фейеноорд» (Голландія)	2:12
«Баварія» (ФРН)	— «Сент-Етьєн» (Франція)	2:0
«Реал» (Мадрид, Іспанія),	— «Олімпіакос» (Кіпр)	—
«Мілан» (Італія)	— «Авенір» (Люксембург)	5:0
«Лідс» (Англія)	— «Люн» (Норвегія)	10:0
«Црвена звезда» (Югославія)	— «Лінфілд» (Півн. Ірландія)	8:0
«Аустрія» (Відень, Австрія)	— «Динамо» (Київ, СРСР)	1:2
УТА (Арад, Румунія)	— «Легія» (Польща)	1:2
«Галатасарай» (Туреччина)	— «Уотерфорд» (Ірландія)	2:0
«Форвертс» (НДР)	— «Панатінаїкос» (Греція)	2:0
КБ (Копенгаген, Данія)	— «Бенфіка» (Португалія)	0:2

СПОРТКЛУБ «ДИНАМО» (КІЇВ)

Кольори клубу — білий і голубий. Заснований 1927 року. Чемпіон СРСР 1961, 1966, 1967, 1968 рр. Другий призер — у 1936 р. (весна), 1952, 1960, 1965 рр. Третій призер — 1937 р. Володар Кубка СРСР 1954, 1964, 1966 рр.

КІЯНИ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ ТУРНІРАХ

Динамівці Києва перші з радянських футболістів виступили в європейському турнірі. Це було восени 1965 року. Вони дебютували в розиграші Кубка кубків перемогами над клубами «Колрейн» (Північна Ірландія) — 6:1 і 4:0, та «Русенборг» (Норвегія) — 4:1 і 2:0, які вивели їх у чвертьфінал. Але на перешкоді став шотландський «Селтік» — 0:3, 1:1.

Через два роки кіянини виступили в турнірі чемпіонів, і першим їх суперником жребів назвав той же «Селтік», який тоді був володарем Кубка європейських чемпіонів. Динамівці взяли реванш — 2:1, 1:1. В одній восьмій розиграшу вони проте поступили перед польським «Гурніком» — 1:2, 1:1.

ДЕВ'ЯТЬ ЗУСТРІЧЕЙ

Уперше збірні СРСР і Австрії зустрілися 11 червня 1958 року в Швеції, у груповому турнірі VI чемпіонату світу. Наші футболісти виграли — 2:0. Голи забили А. Ільїн і В. Іванов.

Через два роки у Відні відбувся другий поєдинок, який поклав початок традиційним товариським зустрічам збірних СРСР і Австрії. На гол, забитий В. Понедельником, господарі поля відповіли трьома. І ще двічі (1961 року в Москві та 1964 року у Відні) наша збірна зазнавала поразок з одинаковим рахунком 0:1.

Сприятливіше для збірної СРСР склалися наступні поєдинки. 1965 року в Москві було зафіксовано нічию — 0 : 0, а через рік єдиний гол В. Вороніна приніс нашій команді перемогу у Відні.

1967 року суперники провели дві зустрічі у відбірному турнірі першості Європи. В Москві господарі поля перемогли — 4 : 3 (голи забили Е. Малофеев, А. Бишовець, І. Численко, Е. Стрельцов), у Відні австрійці взяли реванш — 1 : 0.

Торік у Ленінграді омолоджена збірна СРСР здобула перемогу з рахунком 3 : 1 (автори голів — В'юн, Гершкович і Асатіані).

Отже, кожна команда має в активі по чотири перемоги, одна зустріч закінчилася внічию. Баланс м'ячів — 11 : 10 на користь збірної СРСР.

ЗГАДУЮЧИ МИНУЛЕ...

Дотепер динамівці Києва лише двічі зустрічалися з австрійськими клубами, обидва рази — в товариських поєдинках.

25 серпня 1956 року кияни приймали віденську «Аустрію». У першому таймі центрфорвард динамівців Сергій Коршунов забив три голи, а невдовзі після перерви лівий крайній Віктор Фомін доводить рахунок до 4 : 0. Але потім ситуація різко змінилася: австрійці один за одним проводять три м'ячі. Та все ж киянам вдалося зупинити перемогу 4 : 3.

11 липня 1958 року на Центральному стадіоні столиці України місцеві динамівці грали з іншим віденським клубом — «Вієнною». І тут перемогли господарі поля — 4 : 1.

ПЕРЕМОЖЦІ І ФІНАЛІСТИ КУБКА ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЧЕМПІОНІВ

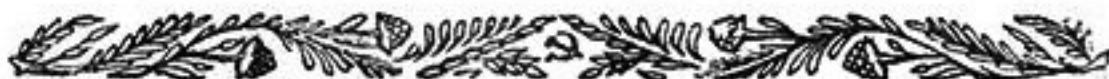
1956 р. «Реал» (Іспанія)	— «Реймс» (Франція)	— 4 : 3
1957 р. «Реал» (Іспанія)	— «Фіорентіна» (Італія)	— 2 : 0
1958 р. «Реал» (Іспанія)	— «Мілан» (Італія)	— 3 : 2
1959 р. «Реал» (Іспанія)	— «Реймс» (Франція)	— 2 : 0
1960 р. «Реал» (Іспанія)	— «Ейтракт» (Франкфурт, ФРН)	— 7 : 3
1961 р. «Бенфіка» (Португалія)	— «Барселона» (Іспанія)	— 3 : 2
1962 р. «Бенфіка» (Португалія)	— «Реал» (Іспанія)	— 5 : 3
1963 р. «Мілан» (Італія)	— «Бенфіка» (Португалія)	— 2 : 1
1964 р. «Інтер» (Італія)	— «Реал» (Іспанія)	— 3 : 1
1965 р. «Інтер» (Італія)	— «Бенфіка» (Португалія)	— 1 : 0
1966 р. «Реал» (Іспанія)	— «Партизан» (Югославія)	— 2 : 1
1967 р. «Селтік» (Шотландія)	— «Інтер» (Італія)	— 2 : 1
1968 р. «Манчестер Юнайтед» (Англія)	— «Бенфіка» (Португалія)	— 4 : 1
1969 р. «Мілан» (Італія)	— «Аякс» (Голландія)	— 4 : 1

РЯДКИ З ПОЛОЖЕННЯ

Переможець визначається за найбільшою кількістю м'ячів, забитих у двох зустрічах. Якщо їх забито порівну, то до наступного етапу виходить команда, яка забила більше голів на чужому полі. Коли й цей показник не дає нікому переваги, то в другому матчі призначають два додаткових тайми по 15 хвилин. У цьому випадку м'яч, забиті на чужому полі, вже не враховуються, і якщо ці півгодини не порушать рівноваги, то буде кинуто жереб на полі в присутності капітанів. Жереб застосовуватиметься лише в $\frac{1}{4}$ та $\frac{1}{2}$ фіналу, а в чвертьфіналі та півфіналі проводитимуть третій матч на нейтральному полі.

З цинішнього року до протоколу матчу кожна команда вносить по 16 гравців. Двоє запасних мають право вийти на поле у будь-яку хвилину гри.

Ігри $\frac{1}{2}$ фіналу мають відбутися 12 та 26 листопада.

УПРАВЛІННЯ СПОРТИВНИХ СПОРУД

Ціна 10 коп.

БФ 11763 23-ІХ-69 р. Зам. 2412-30 000.

Київська друкарня № 7